

Onbeş günlük
DÜZGÜN
TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proletterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 19 (131)

15 Ekim 1974

BU SAYIDA:

1. Son gelişmeler ve TKP'nin tutumu
2. Halkımız, demokratik güçleri temsil edecek bir hükümetin işbaşına gelmesini istiyor
3. Kıbrıs saldırısına karşı çıkan erler kurşuna diziliyor
4. Eylem birliği güçleniyor
5. Yabancı ülkelerdeki işçilerimizin direnişi

SON GELİŞMELER VE TKP'NİN TUTUMU

1. Memleketin ekonomik durumu allak-bullak olmuştur. Sosyal, politik bunalım hızlanmıştır. Bu süreç, kapitalist düzenin, işbirlikçi partilerin ve hükümetlerinin öteden beri köklü reformlara karşı durmalarının, yürüttükleri ulusal çıkarlara aykırı, bencil, halk düşmanı politikanın kaçınılmaz sonucudur.

Türkiye saldırın bloklara sokulmuş, Ortak Pazar'a bağlanmış, yerli ve yabancı tekellerin arpaloğu olmuştur. Bu yüzden kapitalizmin genel bunalım süreci onu daha kolay ve sürekli etkilemektedir. Enflasyonun, pahalılığın, işsizliğin basını alıp gitmesi, yasamın geniş yığınlar için bir cehennem olması, köyde, kentte geniş katmanların yıkımı, içerdenden ayrışması, tekellerinburgular vurması böylesi bir kaynaktan geliyor.

2. Türkiye'de hükümet bunalımları süregenleşmiştir. Hükümetlerin kurulma süresi uzuyor, ömürleri kısalıyor. Egemen sınıflar, burjuva partileri artık, eskisi gibi, alışılmış yöntemlerle hükümet edemiyor. Hiç birisi, sıkıyönetim gitmeden ayakta duramıyor.

3. Bununla birlikte, emekle sermaye arasındaki, işçi sınıfıyla, geniş halk yığınlarıyla işbirlikçi burjuvazi ve onların emperyalist ağaları arasındaki uzlaşmaz çelişkiler biteviye yoğunlaşıyor. Sonra burjuvazinin kendi içindeki, partileri arasındaki çekişmeler, post kavgaları sürüp gidiyor. Geçen yılki seçimler buları aşağı vurdu.

Burjuvazi bu çelişkilerin, bunalımların içinden çıkmak amacıyla en başta işçi sınıfının direnişlerini kırmaya çalışıyor. Bu yolda orduyu, devletin bütün baskılara araçlarını ilerici güçlere, örgütlere karşı kullanıyor.

4. NATO'ya bağlı kalan Hükümet, Amerikan emperyalistlerinin yayılma plânları uğruna orduyu, Birleşmiş Milletler üyesi, bağımsız Kıbrıs devletinin üzerine sürdürdü. Yeşil Adaya kan, yıkım götürdü, onu böldü. Bu serüvenle Türk burjuvazisi ve hükümeti yeni çelişkiler içine düştü. Dünya halklarının önünde saldırın olarak boy gösterdi, Birleşmiş Milletler'de sipsivri ortada kaldı.

Burjuva partileri şimdi, Kıbrıs yükünü, sorumluluğunu birbirlerinin üzerine yıkmaya çalışıyorlar. Hükümet bunalımının bir nedeni de budur.

5. İşbirlikçi burjuvazi dünyada olup bitenlere NATO gözüyle bakıyor. Uluslararası gerginliği yumusatma, Avrupa'da güvenliği sağlama, Akdeniz ve Yakın Doğu'da barışı sağlam temellere oturtma, harp oacaklarını söndürme girişimlerini Çankaya görmezlikten geliyor. Politik havayı yumusatma direnişinin başını, yerinde öteden beri barış şampiyonluğunu elinden bırakmamış büyük komşumuz Sovyetler Birliği çekiyor. NATO'cu burjuvazi, dünyada böylesi bir güç dengesinin somut gelişmesini göremiyor, görmek istemiyor. Ve, körükörüne NATO'nun dümen sularında gidiyor. Onun bu tutumu Anayurdumuz için en büyük bir tehlike olmustur.

6. Ulusal bağımsızlık ve demokrasi hareketleri, saldıriganlık bloklarından kurtulma direnişleri gelişiyor. Portekiz olayları, fasizmin alaşağı edilmesi, Yunanistan'daki değişiklikler, NATO'nun askersel örgütünden çekilmesi, İsrail saldırısına karşı Arap ülkelerinin karşı koyuşu, bütün bunlar ulusal bağımsızlık, sosyal kuruluş ve demokrasi ugrün daki savaşların yeni bir aşamaya ulaştığını gösteriyor.

7. Türkiye'nin geniş halk yığınları, toplumun ardıcıl devrimci gücü işçi sınıfı, onun savaşlar içinde uzun yıllar yoğrulmuş, çetin deneylerden geçmiş olan öncü kolu - TKP böylesi bir ortanda düşmanla göğüs göğüse vuruşup gidiyor.

TKP'nin programı, politikası, halkın isteklerini, kendisinin yakın ve uzak amaçlarını gerçekleştirmek ilkelerine dayanıyor. İşçi sınıfının, köylü yığınlarının, geniş halk katmanlarının istekleri somuttur;

Anayurdu yıkımdan, yabancı hegemonyasından kurtarmak, NATO'dan çıkmak, Ortak Pazar'dan çekilmek, ikili kölelik anlaşmalarını bozmak. Bağımsız, tarafsız, aktif bir barış politikası gütmek. Kıbrıs'tan orduyu hemen geri almak. Kıbrıs devletinin bağımsızlığına, egemenlik haklarına, topraklarının bölünmezliğine kesinlikle saygı

göstermek.

Gerici egemen çevrelerin, işbirlikçi, talancı burjuvazinin yarattığı bunalımların kıskacından, burgacından kurtaracak kesin, ilerici dönüşümler yapılmasını istiyor. Memleketi yıkıma götüren burjuvazinin diktatorasını kırma yolunu açabilecek, köklü reformlara, demokratik oluşumlara gidebilecek, işçi-köylü bağışıklığına destek olacak bir hükümetin işbaşına gelmesi zorunluktur. Bunun için, ilk ağızda:

Sıkıyönetim kaldırılmalıdır. Sıkıyönetim ve Güvenlik Mahkemeleri dağıtılmalıdır. Bütün faşist yasalar, 141-142-146 gibi maddeler atılmalıdır. Şartsız, eksiksiz genel af çıkmalıdır. Halka eksiksiz demokratik haklar: Söz, gösteri, yürüyüş, örgüt, konut dokunulmazlığı, işçilere eksiksiz grev hakkı tanınmalıdır. Lokavt yasağılanmalıdır. Sendikalara serbest çalışma olağanı, uluslararası sendikalarla serbestçe ilişkiler kurma yetkisi verilmelidir. Köylülere, köylerinde politik örgüt kurma hakkı sağlanmalıdır. Devlet mekanizması, baştan aşağı gericilerden, faşistlerden, emperialist ve CIA ajanlarından temizlenmelidir. TKP'ne konan yasak kaldırılmalıdır. Seçim yasası geniş seçmen yiğinlarının yararına değiştirilmelidir.

Bugün, halkın bütün bu canlı sorunlarını, isteklerini ele alacak, Meclise işçi sınıfının, geniş köylü yiğinlarının, orta katmanların çıkarlarını savunan saylavların girmesini sağlayacak halktan yana bir hükümeti işbaşına getirme savaşı duruyor ortada.

TKP, halkın ezici çoğunluğunun bu istekleri uğrunda savaşıyor. TKP'nin ulusal görevi: Bütün ulusal güçlerin, örgütlerin elele vermesi için savaşmaktır. Geniş yiğinları uyarmak, örgütlemektir. Halktan yana bütün akımları Ulusal Tek Cephe'de toplamaktır. TKP, bu savaş platformu üzerinde Anayurdun bağımsızlığından, demokratik gelişmeden yana herkesle, her örgütle konuşmaya, görüş-

lerini açıklamaya hazırlıdır. İlerici güçleri, örgütleri dağınıklık-
tan kurtarmak için komünistler her görevde hazırlıdır.

TKP, bütün bunların başarıyla üstesinden gelebilmek için
yığınları savaşta örgütlemeye, kendisi fabrikalarda, köyde, kentte,
her yerde örgütlenmeye her şeyin üstünde önem vermektedir.

5.X.1974

TKP Merkez Komitesi

Politik Bürosu

HALKIMIZ, DEMOKRATİK GÜCLERİ TEMSİL EDECEK
BİR HÜKÜMETİN İŞBAŞINA GELMESİNİ İSTİYOR

"Komünizme ve sola karşı bir sağ koalisyon" parolasıyla hür-
kümet kurma pazarlıklarına başlayan Demirel başarısızlığa ugradı,
Cumhurbşakanı Korutürk'e hükümeti kuramışlığını bildirdi. Bunun
üzerine Korutürk hükümeti kurma görevini ikinci kez CHP genel baş-
kanı Ecevit'e verdi. Böylece, hükümet bunalımı yeni bir aşamaya
girdi. Korutürk'ün siyasi parti liderleriyle yaptığı görüşmeden
sonra DP genel başkanı Bozbeyli, Demirel'in başbakan olmadığı bir
hükümete katılmayı reddettiğini söyledi. Demirel ise, diğer parti-
leri sözümona "milli beraberliği" bozmakla suçladı. CGP genel
başkanı Feyzioğlu ise diğer partileri hükümet bunalımını derinles-
tirmekle suçlarken, kendisini ve partisini temize çıkarmaya çalış-
tı.

Ülkeyi idare etme yeteneğinden yoksun olan burjuva partileri
hükümetin kurulması işini neden uzatıyorlar? Başlıca amaçları
emekçileri, memleketi emperyalist tekellere soyduran, bu soygundan
pay alarak kasalarını dolduran işbirlikçi burjuvazinin egemenli-

ğını ayakta tutmaktadır. Bu partiler "milleti ben soyacağım, benim kasam dolsun" kavgasını sürdürüler. Hükümet bunalımının uza - tilmasıyle,biraz da bu partiler arasındaki çıkar çatışmalarını yataştırmak,işbirlikçi burjuvazinin temsilcilerini bir çatı altın- da toplamak hedefi güdülmüş. İşbirlikçi burjuvazinin yarattığı bunalımların gittikçe derinleşmesi,büyük tekellerin,vurguncuların yararınaadır. Artan hayat pahalılığı altında ezilen emekçi halkı - mız,işçi sınıfıdır.Gericilerin anti-komünizm politikası geçerliği- ni yitirmiştir. Halkımız,bu partilere "siz ülkeyi idare edemezsi- niz" diyor. Halkımız,Demirel'in anti-komünizm politikasından ~~göna~~ getirmiştir. Milyonlarca emekçi pahalılığın ateşten gömlek olduğu bu düzenden bıkmıştır. İşçi sınıfı,ilerici,demokratik güçler,git- tikçe derinleşen enflasyonun,artan işsizliğin ve hayat pahalılığı- nin önlenmesi için girişimlerde bulunacak,tüm demokratik güçleri temsil edecek bir hükümetin işbaşına gelmesini,emperyalizmin he- gemonyasına son verilmesini,saldırırgan NATO'lardan çıkışmasını,kök- lü bir toprak reformunun gerçekleştirilemesini istiyor. Bu durum , doğal olarak,işçi sınıfına,köy emekçilerine,komünistlere,yurtsever aydınlarla,ilerici gençliğe yeni ödevler yükliyor,bu bunalımları yaratın büyük burjuvaziye,işbirlikçi çevrelerle karşı savaş birli- ğini güçlendirmeye zorluyor. Bu savaşın başını çeken Türkiye Komü- nist Partisi,işbirlikçi burjuvazinin bu talan politikasına karşı tüm demokratik güçleri,tüm halkımızı eylem birliğine çağrıyor.

TÜSTAV

KIBRIS SALDIRISINA KARŞI ÇIKAN ERLER KURŞUNA
DİZİLİYOR

Amerikan emperialistlerinin harpçı planları uğrunda Kıbrıs'ı işgal harekâtına katılmayı, öldürmeyi ve ölmeyi istemiyen 12 asker Mersin'de kurşuna dizildi. Birçok askerimiz de aynı nedenle zindana atıldı. Böylece NATO'nun, Amerikan silâh patronlarının Türkiye'deki temsilcileri, cuntacı Sancar kliği ordunun içine dek yayılan direnişi kurşunla kırmak istiyorlar. Kıbrıs'ta ölen askerlerimizin yakınları toplantılar düzenliyerek saldırıyı, yayılma politikasını protesto ediyorlar. Bunların arasında "Kahrolsun çocuklarınımızı öldürtenler", "Mehmetçik yuvana dön" diye haykırınlar tutuklanıyor, karakola götürülüyor ve işkencelerden geçiriliyor. Bu kanlı saldırıyla karşı çıkan ordudaki ilericiler askeri mahkemeleme veriliyor. Bunların yazgısı hakkında hiç bir haber sızdırılmıyor. Bu baskın mekanizmasının, işkence olaylarının kamuoyuna yansımaması için işbirlikçi burjuvazi, Amerikancı paşalar her çareye başvuruyorlar.

12 Mehmetçığın kurşuna dizilmesi, ordu içinde kaynaşmanın sürüp gittiğini, saldırıyla karşı çıkan ilericiler erlere, subaylara karşı baskı ve terörün şiddetlendiğini gösteriyor. Kıbrıs halkınının evini barkını yıkmakla, NATO'nun harp oyunlarıyla, memleketiminin içinde bulunduğu derin bunalımları daha da derinlestiren işbirlikçi burjuvazinin şovenizmi körküleme ve saldırıcı politikası yurtta ve Batı Avrupa ülkelerinde çalışan işçilerimiz arasında derin tepkiler uyandırıyor.

İngiltere'deki Kıbrıs Türk Demokratik Derneği, Kıbrıs halkına bir çağrıda bulunarak, emekçi yiğinlarını emperializmin Adadaki oyunlarına dur demeye çağrılmıştır. Çağrıda, "NATO'cular, Türk hükümeti, Adamızı türlü oyunlarla bir savaş meydanına çevirdiler. Bu

savaş kan dökülmesine, kadınların dul, çocukların yetim kalmasına yol açtı. Adamız bir harabeye döndü. Her iki toplumda da açlık, sefalet başgösterdi. Adayı bir NATO üssü haline getirmek istiyen Amerikan saldırıcıları ve onların Türkiye'deki elebaşları Kıbrıs'ı parçalamak için bütün yollara başvuruyorlar. Bunlar hiç bir zaman gerçek barıştan yana olmamışlar ve olmıyacaklardır. Barış ancak, her iki toplumun haklarına saygılı, emperyalist yuvalardan, üslерden arınmış, bağımsız, toprak bütünlüğü sağlanmış demokratik Kıbrıs'ın kurulmasıyle gerçekleşebilir. Çağrıda "Kabris'taki Türk ve Rum halkları barış istiyor, bunun için de savaşıyorlar" denilmektedir.

EYLEM BİRLİĞİ GÜÇLENİYOR

Hükümet bunalımının derinleşmesiyle, işçi sınıfına, devrimci-lere, komünistlere karşı baskı ve terör daha da şiddetleniyor. İşçi sınıfının savaşı polis tanklarıyle, zırhlı araçlarla bastırılmak isteniyor. Türk-İş'in başındaki sarı sendika ağları, işçi sınıfının direnişini başka yönlere çekmek için yalnız patronların baskı ve terörünü desteklemekle kalmıyorlar, komandolarını işçilerin üzerine sürüyorlar. Bütün bunlara göğüs geren işçi sınıfı politik ve ekonomik savaşını daha bilinçli, örgütlü bir biçimde sürdürüyor.

Gislavet fabrikasında DİSK'e bağlı Lastik-İş Sendikasının uyguladığı grev başarıyla sürdürülüyor. Greve katılan 850 işçi haklı istekleri yerine getirilinceye dek direnişlerini sürdürmeye kararlı olduklarını belirttiler.

Gebze'de AEG-ETİ fabrikasında 370 işçinin Temmuz ayında başlattıkları grev de devam ediyor. Kocaeli Köseköy'deki Çelik

Halat fabrikasında 350, Gebze'de Ferro Döküm sanayi tesislerinde 450 işçi greve başladı. Böylece sadece Kocaeli'nde, grevde bulunan işçi sayısı 1500'ü aşmaktadır.

Sümerbanka bağlı Yıldız Seramik ve Porselen fabrikasında 320 işçinin grevi 25.günü tamamlamıştır. Bu arada Oley-İş sendikasının Kıbrıs saldırısı sırasında da her türlü baskı ve teröre rağmen uyguladığı grev, en uzun grevler listesine girmiştir. Maden-İş sendikasının Elektro Metal fabrikasında 3 Nisan'da, Anadolu Döküm sanayinde 4 Nisanda başlattığı grevler devam ediyor.

Sınıf savaşının böylesi bir süreç içine girdiği dönemde, Türkiye Komünist Partisi'nin, komünistlerin, tekellerin, patronların talan ve sömürü politikasına karşı örgütü, bilinçli bir savaş ugurunda yürüttükleri kampanya gittikçe genişliyor. İşçiye özgürce sendika seçme hakkının tanınması için TKP'nin referandumu genişletmesi yolundaki kampanyası geniş ölçüler alıyor. TKP'nin bütün sözlü ve yazılı yayınlarında yer alan işçilerin özgürce sendika seçme bilme hakkı konusu devrimci sendikalarda olduğu gibi, Türk-İş tabanında da olumlu karşılanıyor. Maden-İş, Gıda-İş, Lâstik-İş, Haber-İş, Basın-İş, Türk Dokuma-İş, Hür Cam-İş, Kimya-İş, Tekstil-İş ve daha birçok sendika bu kampanyaya faal olarak katılıyor. Bu kampanyanın daha da genişletilmesi için Yürütmeye Komiteleri kuruluyor, Referandum Kampanyası Program Taslakları hazırlanıyor. Bu kampanyanın daha etkili yürütülmesi için ortak bir eylem programı hazırlanıyor. TKP'nin girişimi üzerine başlayan bu savaşı daha da güçlendirmek, buna örgütü bir nitelik kazandırmak için tüm demokratik güçlerin eylem birliğini sağlamak günün sorunudur.

YABANCI ÜLKELERDEKİ İŞÇİLERİMİZİN DİRENİŞİ

Kıbrıs saldırısıyle şövenizmi alabildiğine körükliyen Türk hükümeti, yurtta olduğu gibi yabancı ülkelerde çalışan 1 milyona yakın işçimizin acil çözüm bekliyen sorunlarını tamamıyla yüzüstü bıraktı. Hükümet yetkilileri, sarı sendika ağaları işçilerimizin bu sorunlarını örtbas etmek için çeşitli yollara başvuruyorlar. Federal Almanya hükümetinin Bon Parlamentosunca onaylanan yeni vergi ve çocuk parası kanunuyle, 1 Ocak 1975 yılından itibaren çocuklar Federal Almanya'da bulunmayan yabancı işçilere çocuk parası ödenmeyecektir. Federal Almanya hükümetinin çıkardığı bu anti-demokratik kanundan en çok zarar görecek yabancı işçilerin başında Türk işçileri gelmektedir. Resmi verilere göre, 200 bin kadar işçimiz yalnız çocuk paralarının kesilmesinden 400-500 milyon vergi Mark zarara uğrayacaklardır. Buna karşılık daha fazla ^{vergi} ödemek zorunda kalacaklardır.

Türk hükümetinin bu konudaki ilgisizliği, Türk-İş başlarının işçilerimizi böyle yakından ilgilendiren bir sorunu örtbas etmeleri Federal Almanya'daki işçilerimiz arasında sert tepkiyle karşılandı. Batı Avrupa'daki işçilerimizin en büyük ve güçlü örgütü olan Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu (ATTF) işçilerimizin haklarını savunma girişimlerini gittikçe yoğunlaştırıyor. ATTF, diğer işçi ve Öğrenci kuruluşlarıyla birlikte, Alman Komünist Partisiyle ortak eyleme geçti. Federal Almanya hükümetinin anti-demokratik kanununu protesto eden, Ecevit hükümetinin ilgisizliğini kınayan, Türk-İş başlarının burjuva uşaklığını şiddetle yeren gösteri, miting ve toplantılar düzenledi ve düzenliyor. ATTF bu anti-demokratik kanunun iptali için imza toplama kampanyası açtı. Federal Almanya'daki işçilerimizin bu haklı direnişini TKP varlığıyle destekledi ve destekliyor.